

Handelsministeren (Hauge): Det er naturligvis rigtigt nok, at man ikke skal søge at tilvejebringe nogen Uenighed, hvor der er opnaaet Enighed, men jeg vil dog i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at i den Betænkning, som Kommissionen afgav, er der udtrykkeligt gjort opmærksom paa, at man netop ikke var enig. Der staar i Slutningen af Betænkningen, før Udkastet til Næringslovforslaget trykkes, at

„som det fremgaar af foranstaaende Redegørelse, er det af Kommissionen udarbejdede Lovudkast ikke Udtryk for de enkelte Medlemmers principale Synspunkter, og det er en Selvfølge, at Kommissionens Medlemmer ikke ved at underskrive Betænkningen afskærer sig fra vedblivende at arbejde for deres Synspunkter med Hensyn til Principper og Enkeltheder.“

Det er jo Udtryk for, at man har haft overordentlig svært ved at finde til fuld Forstaaelse i Kommissionen; man har arbejdet sig sammen til at afgive en Betænkning og foreslaa dette Lovudkast, men man har rigtig nok paa et hvilket som helst Punkt forbeholdt sig sin Stilling, naar Sagen kom til endelig Behandling i Rigsdagen. Jeg tror, man maa sige, at det er meget lidet indgribende Ændringer, jeg som Handelsminister har foretaget. Jeg har ogsaa kun foretaget dem af rene Hensigtsmæssighedsgrunde, ikke for at røre ved nogen som helst Principper.

Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), i, at det er i alles Interesse og ikke mindst naturligvis i Lærlingenes Interesse, at de lærer deres Haandværk. Det er saa fuldkommen rigtigt, og derfor har jeg ogsaa sagt, allerede da jeg fremsatte Lovforslaget, at jeg ikke var imod Prøver, saaledes at man havde en vis Garanti for, at de paagældende Lærlinge ikke havde spildt deres Læreaar, men var bragt frem til et saadant Maal af faglig Kundskab og Indsigt, at de kunde træde ud i Livet vel udrustede til at arbejde i det Fag, de havde staaet deres Læretid ud i; men jeg har tillige gjort den Betragtning gældende, at man kan staa overfor Tilfælde, hvor det er vanskeligt for en Lærling at faa Lejlighed til at aflægge Svendep prøve. Saa gaar der nogle Aar, inden vedkommende etablerer sig som Mester, og naar der atter

er gaaet en hel Del Aar, er det endnu vanskeligere og ubekvem for ham at skulle til at aflægge Svendep prøve, hvilket kan medføre, at han ikke faar det gjort. Det forekommer mig, at naar han i øvrigt har vist sig at kunne arbejde i sit Fag, og han kan dokumentere, at han har staaet sin reglementerede Læretid ud, skulde han ikke være afskaaret fra at komme i Betragtning ved Tildeling af de Funktioner, som omtales i Lovforslagets § 22, næstsidste Stykke. Men jeg kan, som sagt, meget vel forhandle om dette Spørgsmaal; det er ikke noget, der for mig er det afgørende.

Hvad Spørgsmaalet om Stempelafgiftens Eftergivelse angaar, vil jeg sige, at det forekommer mig lidet rimeligt, at vi ændrer Stempeloven ved Næringsloven og giver Kommunerne Ret til at eftergive en Stempelafgift, som skal tilfalde Statskassen. Denne Eftergivelse maa foretages af Finansministeriet — det synes jeg i hvert Fald — i Henhold til en Bemyndigelse i Stempeloven. Jeg tror nu ikke, at der vil forefalde ret mange Tilfælde, hvor der bliver Tale om Eftergivelse hverken af den Afgift, der skal erlægges for Næringsbeviset — den bliver nu ogsaa ret minimal —, eller af Stempelafgiften, saa jeg vil tro, at man meget vel kan have den her foreslaaede Ordning, og jeg synes, den er mere rationel end den Ordning, der var foreslaaet i det tidligere Lovforslag, hvorefter Kommunen ikke blot kan eftergive Afgiften til Kommunen, men ogsaa skal kunne disponere over en Afgift, som ifølge Loven ellers skal tilfalde Statskassen. Det er rimeligt, at Statskassen eller den, der staar for den — Finansministeren —, faar denne Bemyndigelse og alene faar denne Bemyndigelse. Den Ulejlighed, der er forbundet dermed, tror jeg nok, man kommer over. Jeg vil i hvert Fald indtil videre fastholde, at det, jeg har foreslaaet her, er det rigtige.

Endnu en Gang takker jeg for de velvillige Udtalelser, der er faldet.

Johannes Jensen: Naar den højtærede Handelsminister gjorde opmærksom paa, at der er visse Steder her i Landet, hvor det er vanskeligt at faa Lejlighed til at aflægge Svendep prøve, vil jeg sige, at der kan naturligvis være saadanne Steder; men vi har baade de officielle Svendep prøver, der er indstiftet ved offentlig Foranstaltning, og